

dat aan verschillende geneesheeren deze niet genoeg te waardeeren hulp van Huisverzorging op die wijze, evenmin als mij, bekend was.

Amsterdam, 15 Maart 1915.

A. KROPVELD JR.

QUO USQUE TANDEM. . .

Geachte redacteur.

Het is op uw verzoek, dat ik mijn stuk heb geschreven. De aanval van collega TREUB heeft mij *noch* verwonderd, *noch* getroffen; hij is voor discussie vatbaar. Uw „verdediging” echter deed mij aan het verhaal denken van den kluzenaar en den beer: de vliegen van het voorhoofd van zijn meester werende, heeft hij den schedel van den kluzenaar ingeslagen. Over deze wijze van „verdediging” heb ik al lezende lachend de schouders opgehaald, in de meening, dat het niets was dan onhandigheid.

Ook over uw uitlatingen in het laatste nummer van het *Tijdschrift* haal ik de schouders op, maar toch met andere gevoelens: . . .

Zooals u bekend is, ben ik *Zwitser*. Mijn spreektaal is Zwitsersch, mijn schrijftaal Duitsch. In mijn opstel schreef ik: „das Schwert, dessen Schneide von Deutschland in wachsamer Sorge scharf gehalten” . . .

Zeker heb ik dit minder goed in het Nederlandsch vertaald; maar dan ware het uw plicht — als redacteur — geweest:

10. òf: het te verbeteren; want hoe dikwijls verbeter ik lijvige geschriften, die mijn nieuwe — Nederlandsche — landgenooten, in niet altijd onberispelijk Duitsch schrijven;

20. òf: over de uitdrukking, die u hinderde, heen te glijden als over een bijzaak. Zelfs al ware dus mijn uitdrukking fout geweest, dan nog was het de daad van een schoolmeester, erover te vallen. (Indien gij echter het mes voor een physiologische proef slijpt en dit niet doet „met wakend oog”, dan genade den armen kikvorsch, die uw slachtoffer wordt)!

30. òf: met uw grap over „slijpsteen en Duitsche techniek” thuis te blijven.

Daar gij over „beschaving en toppunt van verfijning” oreert, hoop ik, dat deze zóó ver gaat, om dit, mijn verweer, eveneens te plaatsen ter aanvulling van „qui s'y frotte s'y pique”.

Amsterdam, 17 Maart 1915.

O. LANZ.

Met groot genoegen plaats ik deze hoffelijke Catilinarie van collega LANZ. Geestigheid, ook aan mijn eigen adres gericht, weet ik altijd te waardeeren, en het „verweer” van collega LANZ, dat eigenlijk meer van een onstuimigen aanval heeft, vloeit over van geest, zooals de lezers kunnen bemerken. Ik kan mij dan ook met den besten wil van de wereld niet boos maken over zijn puntig proza, en betreur het, dat hij blijkbaar wel boos is geworden over het mijne, dat waarlijk niet puntig bedoeld was. „Qui se fache a tort”.

Overigens stel ik voor, het oorlogszwaard van collega LANZ, dat al zooveel pennen gescherpt heeft, nu voor goed te begraven.

G. VAN RIJNBEEK.

BRIEFWISSELING.

WAT IS TUNGSTEN?

Naar aanleiding van de mededeeling, gedaan op bldz. 816 van ons nummer van verleden week in het opstel van LICHTENBELT en JOLLES, dat de anode der COOLIDGE-buis bestaat uit een „zeer duur metaal, dat „tungsten” genoemd wordt” meldt de heer

FELIX ORTT, civiel-ingenieur, ons, dat dit geheimzinnige metaal is wolfram, dat in Engeland meestal met dien naam wordt aangeduid. Deze naam zou afkomstig zijn uit het Zweedsch; „tung” = zwaar, „sten” = steen. Verder deelt hij ons van dit metaal mede, dat, volgens dr. F. M. JAEGER, „Eine Anleitung zur Ausführung exacter physiko-chemischer Messungen bei höheren Temperaturen”, 1913, het smeltpunt van wolfram te stellen is op 2950° tot 3050°. De prijs van dit metaal bedroeg in 1908 vier tot acht mark per K.G. volgens LEISER, „Das Wolfram”. Hoewel de tegenwoordige prijs onzen zegsman niet bekend is, is hij toch stellig niet hoog te noemen.

Voorts ontvingen wij nog een schrijven van onzen collega dr. L. DE JAGER te Leeuwarden, die ons hetzelfde mededeelde over het voor de beide eerstgenoemde schrijvers zoo geheimzinnige metaal.

Wij zeggen onzen beiden zegslieden ten zeerste dank voor hun inlichtingen, die wij gaarne hier afdrukken, daar zij allicht niet alleen voor de heeren LICHTENBELT en JOLLES, maar ook voor andere lezers van belang kunnen zijn.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Aanvulling en wijziging der pharmacopee.

Zooals reeds in ons nummer van 16 Januari van den loopenden jaargang werd medegedeeld, worden op 1 April 1915 van kracht de aanvullingen en wijzigingen II van de vierde uitgave der Nederlandsche Pharmacopee. Deze wijzigingen en aanvullingen zijn van regeeringswege verkrijgbaar gesteld bij de N. V. Boekhandel voorheen gebr. BELINFANTE te 's-Gravenhage, tegen den prijs van 25 cents.

Het is een boekje van 25 bladzijden met vijf bladzijden bladwijzer achteraan; de bladzijden tekst zijn slechts aan één zijde bedrukt en het werk is wederom even keurig gedrukt en uitgevoerd als de eerste aanvullingen en wijzigingen, die in 1910 het licht zagen. Zooals men weet, is de pharmacopee-commissie sedert het verschijnen der vierde uitgave een blijvende geworden, wat het voordeel heeft, dat zij af en toe zulke aanvullingen kan doen verschijnen tusschen de elkaar met grootere tusschentijden opvolgende verschillende uitgaven. Bij de vaststelling van dit supplement hadden in de commissie zitting de volgende geneeskundigen: Prof. W. NOLEN te Leiden, dr. H. ZEEHUISEN te Utrecht en prof. R. MAGNUS te Utrecht.

Dit supplement bevat twaalf nieuw opgenomen middelen, nl.: collargol, protargol, airol, glandulae thyroideae (schapeschildklier), calciumglycerophosfaat, natriumglycerophosfaat, herba adonidis vernalis, dionine, novocaïne, tropacocaïnehydrochloride, chaulmograolie en zinkpasta. Alle zijn voorzien van een kruis (+), dat wil zeggen, dat zij niet behooren tot die geneesmiddelen, die in elke apotheek voorhanden behoeven te zijn. Daarop volgt een aanvullende lijst der reagentia en dan komen de wijzigingen, in de thans geldende pharmacopee aan te brengen. Hierbij zijn een aantal middelen van een sterretje (*) te voorzien, wat wil zeggen, dat de naam op het oogmerk bij het Bureau voor den Industrieelen eigendom als „merk” is ingeschreven.

Van verschillende geneeskundigen, apothekers, pharmaceutische inspecteurs en groothandelaren ontving de commissie voorstellen omtrent het opnemen van geneesmiddelen in dit tweede supplement. Over de wenschelijkheid van dit opnemen werd de raad gevraagd van de Maatschappij tot bevordering der geneeskunst en van de Maatschappij ter bevordering der pharmacie. Niet alle voorgestelde aanvullingen en wijzigingen werden inderdaad opgenomen of aangebracht.

Naar het zich laat aanzien, zullen deze aanvullingen slechts een beperkt aantal jaren